

Münafıklar Yalnızca Kendilerini Aldatırlar

– fuatturker · 21 Temmuz 2012

Münafıklar, mümin grupların içinden çıkarlar. Ancak müminlere kin duyar, onların aleyhine bilgi taşır, fitne çıkarırlar. Münafık kendini gizler, Müslümanların içine girer, onlarla yakın bağı varmış gibi davranır. Sonra Müslümanların aleyhinde alçakça faaliyet yapar; onları köşeye sıkıştırmaya kalkar.

İnanmadıkları halde "iman ettik" diyen münafıklar müminlerin ve İslam'ın en şiddetli düşmanlarıdır. Bediüzzaman bu kişiler hakkında şöyle açıklamada bulunur: Düşman meçhul olduğu zaman daha zararlı olur. Kandırıcı olursa daha habis olur. Aldatıcı olursa, fesadı daha şedit olur. Dahili olursa, zararı daha azim olur. Çünkü; dahili düşman kuvveti dağıtır, cesareti azaltır. Harici düşman ise, bilakis, asabiyeti(duygusal bağlılığı, milliyetçiliği) şiddetlendirir, salabeti(dayanıklılığı) arttırır. Nifakın cinayeti, İslam üzerine pek büyüktür. alem-i İslamı zelzeleye maruz bırakan nifaktır. Bunun içindir ki, Kur'an-ı Azimüşşan, ehl-i nifaka fazlaca teşniat ve takbihatta bulunmuştur(çirkin saymış, çirkin göstermiştir).

Ancak münafıklar, fırkasına dahil oldukları şeytan gibi zeki de olsa ahmaktırlar; kendi düşük akıllarınca Allah'ı aldattıklarını zannederler. Bir Kur'an ayetinde münafıkların bu sapkınlıkları, "(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller." (Bakara Suresi, 9) ifadesiyle bildirilir.

Kendisine can veren Allah'ı aldatabileceğini zannetmesi, münafığın ne denli çarpık bir düşünceye sahip olduğunu göstermektedir. Ancak münafık Rabbimiz'i gerçek anlamda tanımadığı için, Allah'ın 'sinelerin özünde olanı' ve 'gizlinin gizlisini' de bildiğinin farkında değildir. Ayette bildirildiği gibi, münafıklar yalnızca kendilerini kandırırlar.

Münafıkların sapkın özelliklerinden biri, Allah'tan değil, insanlardan çekinmeleridir. "Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar..." (Tevbe Suresi, 64) ayetiyle haber verildiği gibi, kalplerindeki hastalığı Allah'ın bir sure indirerek diğer insanlara bildirmesinden korkmaktadırlar. Münafık için kalbindekini Allah'ın değil, diğer insanların bilmesi önemlidir.

Allah'tan korktuklarını ifade ettikleri halde, sakınan bir insan gibi davranmamaları, münafıkların samimiyetsizliklerini gösterir. Bu kişilerin şeytanla ortak olan bir özellikleri de budur. Şeytan da Allah'tan korktuğunu söyler, ancak kıyamete kadar tüm insanları saptırmaya çalışır. Yaptıkları için Allah'tan başışlanma da dilemez. Bu kendi fırkası olan münafıklarla arasındaki bir diğer önemli benzerliktir.

Münafıklar, şeytan gibi, Allah'a karşı yalan da söylerler. Tevbe Suresi'nde konu edilen münafıklar, Allah yolunda sözde harcama yapmak amacıyla Allah'tan mülk isterler. Allah bol ihsanından mülk verdiği için ise, cimrilik yaparak yüz çevirirler.

Onlara Kendi bol ihsanından verince ise, onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (Tevbe Suresi, 75-76)

Kendisini aldattıklarını zanneden bu kişilere, Rabbimiz karşılık olarak kalplerine nifakı hesap gününe kadar yerleştirerek çok büyük bir ceza vermektedir. Sonsuz azabı hak eden bu samimiyetsiz kişilerin durumları, Kur'an'da şu şekilde haber verilir:

Böylece O da, Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar, kalplerinde nifakı (sonuçta köklü bir duygu olarak) yerleşik kıldı. (Tevbe Suresi, 77)